

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.
ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
«ΑΣΚΗΣΗ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ,
ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑΚΗΣ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. αποφάσισε να γνωμοδοτήσει επί του παραπάνω νομοσχεδίου και σύστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους **κ.κ. Γεώργιο Καρανίκα, Φώτη Κολεβέντη, Μανώλη Ψαρουδάκη, Κωνσταντίνο Μπέση και Παναγιώτη Αγνιάδη.**

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο κ. **Γεώργιος Καρανίκας**. Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας συμμετείχαν ως εμπειρογνώμονες οι **κ.κ. Μιχάλης Σμύρης και Γεώργιος Θανόπουλος**. Από πλευράς Ο.Κ.Ε. μετείχε επίσης η επιστημονική της συνεργάτης **κα Μαρία Ιωαννίδου**, η οποία είχε και τον επιστημονικό συντονισμό της Επιτροπής.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., αφού ολοκλήρωσε τη συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση του Νοεμβρίου 2017, διατύπωσε την υπ' αριθμ. 320 Γνώμη της.

A. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αποτελείται από τρία (3) μέρη. Το πρώτο μέρος αφορά στο Υπαίθριο Εμπόριο, το δεύτερο στην Επιμελητηριακή Νομοθεσία και το τρίτο σε Λοιπές Διατάξεις.

Στην παρούσα ενότητα της Γνώμης, η Ο.Κ.Ε. θα αξιολογήσει ξεχωριστά τα δύο πρώτα μέρη του σχ/ν, ενώ στην επόμενη ενότητα θα καταθέσει κατ' άρθρον παρατηρήσεις.

Μέρος Α. Άσκηση Υπαίθριων Εμπορικών Δραστηριοτήτων

Το Μέρος Α. του σχεδίου νόμου (Άρθρα 1-60), αποτελεί μια ολοκληρωμένη προσπάθεια της Πολιτείας, για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, για τον έλεγχο και τον εξορθολογισμό του υπαιθρίου εμπορίου.

Με τον προηγούμενο σχετικό νόμο 4624/2014, επήλθαν σημαντικές τροποποιήσεις στο πλαίσιο του υπαιθρίου εμπορίου. Παρά τη θεσμοθέτηση σημαντικών θετικών διατάξεων (πχ. χρήση προσωποπαγών αδειών, πολύ συγκεκριμένη χωροθέτηση, ενεργοποίηση της Ελληνικής Αστυνομίας στον έλεγχο κ.α.), ταυτόχρονα επήλθε κατάργηση σημαντικών διατάξεων, γεγονός που δεν βοήθησε στον περιορισμό του παραεμπορίου, το οποίο δρα εις βάρος των οργανωμένων νόμιμων επιχειρήσεων.

Τα βασικά ζητούμενα για το υπαίθριο εμπόριο είναι να υπάρξει νομιμότητα, διαφανείς διαδικασίες αδειοδότησης, σεβασμός των κανόνων χωροθέτησης και λειτουργίας και επαρκής έλεγχος ούτως ώστε να τηρούνται οι κανόνες του ανταγωνισμού και να αντιμετωπίζεται αποτελεσματικά το παρεμπόριο το οποίο πλήττει το οργανωμένο εμπόριο, θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των καταναλωτών και αποτελεί πληγή για την ελληνική οικονομία.

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι οι διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου, εφόσον εφαρμοσθούν σωστά, θα συμβάλλουν αποτελεσματικά στην επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων.

Στο θέμα της χωροθέτησης, επισημαίνεται ότι ο ορισμός του υπαιθρίου εμπορίου στο σχέδιο νόμου που είχε αναρτηθεί για δημόσια διαβούλευση, στην ουσία απαγόρευε την δραστηριότητα του υπαιθρίου εμπορίου σε ιδιωτικούς χώρους. Δυστυχώς, ο

σημαντικός αυτός περιορισμός δεν υφίσταται πλέον στο παρόν σχέδιο νόμου. Η άσκηση του υπαιθρίου εμπορίου πρέπει να πραγματοποιείται μόνο σε δημόσιους χώρους, ελεγχόμενους από τις τοπικές αρχές. Παράλληλα, θα πρέπει να επιλέγονται χώροι όπου δεν θα δημιουργούνται προβλήματα στους άλλους κλάδους της οικονομίας (π.χ. στεγασμένο εμπόριο, τουρισμός, μεταφορές) αλλά και γενικότερα στις συνθήκες διαβίωσης και στην καθημερινότητα των πολιτών.

Ιδιαίτερα θετική είναι η διάταξη που προβλέπει ότι για κάθε υπαίθρια αγορά, η αρμόδια τοπική αρχή, (Δήμος ή Περιφέρεια) υποχρεούται να εκδώσει ειδικό κανονισμό λειτουργίας, ο οποίος και δημοσιοποιείται.

Επίσης θετική είναι η πρόβλεψη της τήρησης ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων για την ορθή παρακολούθηση των χορηγούμενων αδειών υπαίθριου εμπορίου, την ανανέωση των στοιχείων αυτών, των διενεργούμενων ελέγχων και την επιβολή και είσπραξη των προστίμων (Άρθρο 58).

Ειδικά για τις λαϊκές αγορές, θέση της ΟΚΕ είναι ότι αυτές, μέσω του νέου και περισσότερο συστηματικού πλαισίου που ορίζει το παρόν σχέδιο νόμου, θα μπορέσουν επιτυχέστερα να ανταποκριθούν στην κύρια αποστολή τους, που αφορά στη διάθεση προϊόντων γης και θάλασσας ή παραδοσιακών προϊόντων. Υπό αυτήν την έννοια, η συμπερίληψη για πρώτη φορά στον ορισμό των λαϊκών αγορών (Άρθρο 2 σημείο 9) και βιομηχανικών ειδών προς διάθεση κρίνεται αρνητικά. Αν και αποτελεί υπαρκτό φαινόμενο το οποίο έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις τα τελευταία χρόνια, προκειμένου να διευκολυνθεί ο περιορισμός του παρεμπορίου, θα έπρεπε να θεσμοθετηθεί και να διασφαλιστεί μέσω ουσιαστικών ελέγχων ότι οι λαϊκές αγορές θα αφορούν στη διάθεση προϊόντων γης και θάλασσας, ενώ τα βιομηχανικά είδη θα διατίθενται σε άλλου είδους υπαίθριες αγορές, όπως οι εμποροπανηγύρεις και οι κυριακάτικες αγορές.

Επιπλέον, σημειώνεται ότι στο κείμενο προς διαβούλευση αναφερόταν ρητά η επαναθεσμοθέτηση της ποσοτικής αναλογίας αδειών διάθεσης διαρκών προϊόντων και προϊόντων γης και θάλασσας.¹ Δυστυχώς, η σχετική διάταξη, όπως είναι

¹ Στο κείμενο προς διαβούλευση (Φεβρουάριος 2017), η διάταξη ανέφερε ότι, η αναλογία πρωτογενών προϊόντων με διαρκή καθορίζεται σε 9 προς 1 και όπου δεν ισχύει αυτή η ισορροπία, όταν κενώνονται θέσεις, αυτές αναπληρώνονται από τα προϊόντα γης και θάλασσας, μέχρι να επιτευχθεί το 9 προς 1.

διατυπωμένη στο παρόν σχ/ν (Άρθρο 30 παρ.2), σύμφωνα με την οποία δεν επιτρέπεται να διαφοροποιηθεί ο «χαρακτήρας» της λαϊκής αγοράς, ως προμηθευτή αγροτοδιατροφικών προϊόντων και ότι οι φορείς λειτουργίας λαϊκών αγορών θα «μεριμνούν» για την διαφύλαξη του χαρακτήρα της αγοράς όταν εκδίδουν νέες άδειες, είναι γενική και αόριστη με αποτέλεσμα να μην διασφαλίζεται η μη καταστρατήγησή της στην πράξη από τις τοπικές αρχές.

Όσον αφορά στις άλλες υπαίθριες οργανωμένες αγορές (Άρθρα 37-38), η Ο.Κ.Ε. εκφράζει ιδιαίτερη επιφύλαξη ως προς τις αγορές καταναλωτών, η οργάνωση και ο έλεγχος των οποίων θα πρέπει μην αφήνει περιθώρια για την επανάληψη φαινομένων κερδοσκοπίας και διακίνησης λαθραίων προϊόντων αμφιβόλου ποιότητας, όπως είχε συμβεί στα πρώτα χρόνια της κρίσης με το περίφημο “κίνημα της πατάτας”.

Τέλος ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί και στο Άρθρο 39 για τις υπαίθριες ψυχαγωγικές δραστηριότητες στις οποίες μπορεί να συμμετέχει οποιοσδήποτε (και όχι μόνο οι επαγγελματίες του υπαιθρίου εμπορίου). Επισημαίνεται ότι οι όροι διενέργειάς τους είναι ιδιαίτερα ελαστικοί, και απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή τόσο ως προς την νομοθέτησή τους όσο και ως προς τον έλεγχο του υπαιθρίου εμπορίου που ασκείται σε αυτές. Το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό για τη διασφάλιση αφενός του ποσοτικού ελέγχου αλλά κυρίως του ποιοτικού ελέγχου για την ασφάλεια των πολιτών.

Συμπερασματικά, σημειώνεται ότι σε γενικές γραμμές το σχ/ν κινείται προς την σωστή κατεύθυνση, επιχειρώντας να ρυθμίσει τα ζητήματα των υπαίθριων εμπορικών δραστηριοτήτων (π.χ. χορήγηση αδειών, καθορισμός διαδικασιών/ κανονισμοί λειτουργίας κλπ) με τελικό ζητούμενο την σωστή λειτουργία του ανταγωνισμού με το υπόλοιπο εμπόριο.

Δημιουργούνται όμως βάσιμες επιφυλάξεις για την αποτελεσματικότητα των μηχανισμών διαχείρισης και ελέγχου των υπαίθριων εμπορικών δραστηριοτήτων, οι οποίοι θεσπίζονται με αυτό, όπως άλλωστε συνέβη και με προηγούμενα νομοθετήματα με αντικείμενο τις υπαίθριες εμπορικές δραστηριότητες. Η μέχρι σήμερα εμπειρία καταδεικνύει ότι χωρίς ισχυρή πολιτική βούληση και χωρίς πλήρως στελεχωμένους και ιδιαίτερα ενεργοποιημένους ελεγκτικούς μηχανισμούς, είναι εξαιρετικά δύσκολο να προκύψει ουσιαστικό αποτέλεσμα προς την επιδιωκόμενη κατεύθυνση.

Μέρος Β. Εκσυγχρονισμός της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας

Με το Μέρος Β. του υπό εξέταση σχ/ν (Άρθρα 61-99), επανακαθορίζεται το πλαίσιο λειτουργίας των επιμελητηρίων. Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση, το σχ/ν *“επιχειρεί να θεραπεύσει μία σειρά δυσλειτουργιών και προβλημάτων τα οποία πλήττουν εδώ και αρκετά χρόνια τον επιμελητηριακό θεσμό, ώστε τα εμπορικά, βιομηχανικά, βιοτεχνικά και επαγγελματικά επιμελητήρια να ασκούν αποτελεσματικά τις αρμοδιότητες αναπτυξιακού χαρακτήρα που τους έχουν ανατεθεί”*.

Τα επιμελητήρια, υπό τη νομική μορφή ΝΠΔΔ, αποτελούν φορείς μιας δημόσιας ρυθμιστικής αρχής, μέσω της οποίας οι επιχειρήσεις αναγνωρίζονται από την πολιτεία ότι λειτουργούν νόμιμα. Παράλληλα, η λειτουργία των επιμελητηρίων συνδέεται με την παροχή υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις – μέλη τους. Υπό αυτό το πρίσμα, προκύπτει και η υποχρεωτική συνδρομή των επιχειρήσεων προς τα Επιμελητήρια, ως αντίτιμο για την λειτουργία τους τόσο ως δημόσιας ρυθμιστικής αρχής, όσο και ανταπόδοσης για τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους.

Ήταν συνεπώς παράδοξη η κατάργηση της υποχρεωτικής συνδρομής προς τα επιμελητήρια που συντελέστηκε με το άρθρο 6, παράγραφος 1 της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου της 12ης Δεκεμβρίου 2013, όπως αυτή κυρώθηκε με το άρθρο 48 του Νόμου 4111/13. Και τούτο διότι η κατάργηση της, εκτός ότι νομοτελειακά θα οδηγούσε σε συρρίκνωση και μαρασμό τον επιμελητηριακό θεσμό, δημιουργούσε και τις προϋποθέσεις εκχώρησης μιας δημόσιας λειτουργίας χωρίς μάλιστα να προσδιορίζεται πού ή σε ποιον.

Η έμμεση επαναφορά της μέσα από την υποχρέωση που επιβάλλει το τέλος τήρησης μερίδας στο Γ.Ε.ΜΗ, όπως ορίζεται από την 79752/30.12.2014 ΚΥΑ, διατήρησε τους πόρους που είναι απαραίτητοι για την λειτουργία των επιμελητηρίων και την εκπλήρωση του ρόλου τους.

Άρα υπό το νέο αυτό καθεστώς, θα πρέπει κατ' αρχάς να είναι συνολικά αποδεκτό ότι τα επιμελητήρια παραμένουν μια δημόσια ρυθμιστική αρχή. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να καθοριστεί ότι το ΓΕΜΗ και τα επιμελητήρια αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, υπό τον έλεγχο φυσικά της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Καταναλωτή.

Στη σημερινή συγκυρία, κατά την οποία η ελληνική κυβέρνηση επιχειρεί να σχεδιάσει και να υλοποιήσει μια πολιτική αρχικά διαχείρισης και κατόπιν εξόδου από την κρίση, η αναβάθμιση του ρόλου που καλούνται να διαδραματίσουν τα επιμελητήρια πρέπει να έχει ως πεδίο αναφοράς αυτή τη διττή δημόσια λειτουργία που από τη σύστασή τους καλούνται να επιτελέσουν. Πρώτον, ως επίσημοι σύμβουλοι της Πολιτείας και δεύτερον, ως φορείς παροχής υπηρεσιών στις επιχειρήσεις-μέλη τους. Πρέπει επομένως να είναι σαφές ότι τα επιμελητήρια δεν είναι συνδικαλιστικές οργανώσεις των επιχειρηματιών και η λειτουργία τους δεν σχετίζεται με την εκπροσώπηση επιχειρηματικών συμφερόντων αλλά με την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών στην Πολιτεία καθώς και με την παροχή συναφών υπηρεσιών στις επιχειρήσεις-μέλη τους. Ο διαχωρισμός αυτός, που εκ των πραγμάτων υφίσταται, και η παράλληλη ανάγκη ενίσχυσης του ρόλου των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων εργοδοτών ως θεσμικών φορέων απαραίτητων για την προαγωγή της επιχειρηματικότητας και τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, τεκμηριώνουν και τη θεσμοθέτηση πόρου υπέρ αυτών και τη συμμετοχή τους με δικαίωμα λόγου στα όργανα των επιμελητηρίων.

Οι παραπάνω παραδοχές αποτελούν το θεμέλιο για την αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου της επιμελητηριακής νομοθεσίας. Ένα πλαίσιο που δεν θα παραβλέπει το δημόσιο χαρακτήρα της λειτουργίας των επιμελητηρίων, δεν θα παραβλέπει τη ρυθμιστική τους λειτουργία, δεν θα παραβλέπει τη σχέση τους με τους τριτοβάθμιους συνδικαλιστικούς φορείς, ώστε να μπορούν να εκπληρώσουν τα καθήκοντα που καλούνται και να συμβάλουν στην οικοδόμηση ενός νέου αναπτυξιακού προτύπου.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι οι επιχειρούμενες παρεμβάσεις για την αναμόρφωση του πλαισίου λειτουργίας των επιμελητηρίων κινούνται σε θετική κατεύθυνση. Ειδικότερα, θετική είναι η πρόβλεψη για την εφεξής υποχρέωση ύπαρξης οργανικής μονάδας επιπέδου τουλάχιστον Τμήματος, για την άσκηση των αρμοδιοτήτων Γενικού Εμπορικού Μητρώου (Γ.Ε.ΜΗ.) και Υπηρεσίας Μιας Στάσης στον οργανισμό κάθε επιμελητηρίου.

Επίσης θετικά κρίνεται η πρόβλεψη για σύσταση Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου στην έδρα κάθε Περιφέρειας με στόχο:

- τη σύζευξη των αναπτυξιακών δράσεων με τον ευρύτερο περιφερειακό σχεδιασμό

- την αντιμετώπιση δυσκολιών που ενδεχομένως να αντιμετωπίζουν κάποια επιμελητήρια που δρουν σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας λόγω έλλειψης πόρων και υποστελέχωσης
- την υποστήριξη οικειοθελών διαδικασιών συγχώνευσης επιμελητηρίων για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας ή/και της αύξησης της αποτελεσματικότητάς τους.

Καθώς το Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο αποτελεί ένα νέο όργανο του οποίου η λειτουργία δεν έχει δοκιμαστεί, ίσως θα ήταν προτιμότερο σε πρώτη φάση να είχε λιγότερες αρμοδιότητες ώστε να λειτουργήσει περισσότερο σαν ομάδα εργασίας, παρά σαν συντονιστικό όργανο. Αυτό θα δώσει τον απαραίτητο χρόνο προσαρμογής και αποτελεσματικής λειτουργίας από τα επιμελητήρια. Εάν ωστόσο αυτό δεν θεωρείται εφικτό, για τη διασφάλιση της καλής λειτουργίας των Περιφερειακών Επιμελητηριακών Συμβουλίων θα πρέπει να προβλεφθεί ο ορισμός και αναπληρωτών των εκπρόσωπων των επιμελητηρίων.

Θετική είναι και η εισαγωγή του θεσμού των Κέντρων Υποστήριξης Επιχειρήσεων (Κ.Υ.ΕΕΠΧ.), των οποίων τη λειτουργία και το συντονισμό αναλαμβάνουν τα επιμελητήρια.

Όσον αφορά στα ζητήματα εκλογικής διαδικασίας, για τα οποία τα επιμελητήρια έχουν εκφράσει σειρά επιφυλάξεων, η Ο.Κ.Ε. δεν θεωρεί σκόπιμο να επεισέλθει στο σχολιασμό τους, με εξαίρεση το ζήτημα της δυνατότητας εκλογής συνταξιούχων στα όργανα των επιμελητηρίων. Θέτοντας ως βασικό ζητούμενο την αποτελεσματικότερη και πιο δημιουργική λειτουργία των επιμελητηρίων, η Ο.Κ.Ε. προτείνει να παραμείνει σε ισχύ η προβλεπόμενη από τον προηγούμενο επιμελητηριακό νόμο απαγόρευση συμμετοχής συνταξιούχων ως εκλόγιμων στις επιμελητηριακές εκλογές.

Τέλος, αναφορικά με τη δυνατότητα μετάταξης και απόσπασης υπαλλήλων φορέων της Γενικής Κυβέρνησης σε Επιμελητήρια και απόσπασης υπαλλήλων των επιμελητηρίων σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με το ν.4440/2016 περί Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, επισημαίνεται ότι οι αποδοχές των αποσπασμένων υπαλλήλων των Επιμελητηρίων σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης θα πρέπει να καταβάλλονται από την υπηρεσία υποδοχής, κατά τα προβλεπόμενα του Άρθρου 12 του ν.4440/2016.

Συμπερασματικά, παρά τις κάποιες επιφυλάξεις, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί θετική τη συνολική αποτίμηση του υπό εξέταση σχ/ν. Με στόχο την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του, στην επόμενη ενότητα της παρούσας Γνώμης της Ο.Κ.Ε. περιλαμβάνονται ορισμένες κατ' άρθρον παρατηρήσεις.

B. ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 2

σημείο 1

Περιλαμβάνεται ο ορισμός του υπαιθρίου εμπορίου.

Προτείνεται να επανέλθει ο ορισμός που υπήρχε στο σχέδιο νόμου που αναρτήθηκε για δημόσια διαβούλευση τον περασμένο Φεβρουάριο, ο οποίος ουσιαστικά απαγόρευε την δραστηριότητα του υπαιθρίου εμπορίου σε ιδιωτικούς χώρους.

Η άσκηση του υπαιθρίου εμπορίου πρέπει να πραγματοποιείται μόνο σε δημόσιους χώρους, ελεγχόμενους από τις τοπικές αρχές.

σημείο 9

Στον ορισμό των λαϊκών αγορών περιλαμβάνονται για πρώτη φορά και τα βιομηχανικά είδη προς διάθεση.

Βάσει όσων έχουν ειπωθεί στη Γενική Αξιολόγηση, η ΟΚΕ θεωρεί ότι οι λαϊκές αγορές θα έπρεπε να περιορίζονται στα προϊόντα γης και θάλασσας, καθώς αυτός είναι ο ουσιαστικός τους ρόλος.

Άρθρο 12

Επισημαίνεται η παντελής απουσία εκπροσώπων των οργανώσεων των παραγωγών (συνεταιρισμοί, ομάδες παραγωγών) από τη σύσταση των τριμελών επιτροπών για τον έλεγχο των δηλούμενων ποσοτήτων, παρά το γεγονός ότι οι οργανώσεις αυτές διαχειρίζονται από ετών με επιτυχία τα θέματα του Ολοκληρωμένου Συστήματος Υποβολής Δηλώσεων (ΟΣΔΕ), διαθέτοντας εξειδικευμένο και έμπειρο προσωπικό (γεωπόνοι, οικονομολόγοι κλπ).

Κατά συνέπεια, για την αποτελεσματική λειτουργία των συγκεκριμένων επιτροπών, κρίνεται αναγκαία η ευρεία συμμετοχή και η στελέχωσή τους με εκπρόσωπους των οργανώσεων των παραγωγών, πολύ δε περισσότερο λόγω του γεγονότος ότι προβλέπεται η συμμετοχή σε αυτές εκπροσώπων των αγροτικών συλλόγων, που αποτελούν συνδικαλιστικούς και όχι επιχειρηματικούς / συντονιστικούς φορείς των παραγωγών.

Αντίστοιχα, στις παραπάνω επιτροπές θα πρέπει να συμμετέχει και εκπρόσωπος του οργανωμένου εμπορίου της περιοχής.

Άρθρο 13

Για λόγους ίσης μεταχείρισης, αλλά κυρίως για την αντιμετώπιση σειράς πρακτικών ζητημάτων, προτείνεται η αναπλήρωση των παραγωγών πωλητών να προβλέπεται με αντίστοιχους όρους με την αναπλήρωση των επαγγελματιών πωλητών, σύμφωνα με τα περιλαμβανόμενα στο άρθρο 25 του σχ/ν.

Άρθρο 25

Προβλέπεται ότι οι επαγγελματίες και οι παραγωγοί μπορούν να προσλαμβάνουν υπαλλήλους, μόνο μετά από κανονική αναγγελία της πρόσληψης και λήψη όλων των τυπικών προϋποθέσεων που ισχύουν για τις οργανωμένες επιχειρήσεις

Η διάταξη κρίνεται θετικά.

Άρθρο 28

Παρά την πρόβλεψη του σχ/ν για δυναμική παρουσία των συνεταιρισμών στις λαϊκές αγορές, οι εκπρόσωποι των οργανώσεων των παραγωγών (Συνεταιρισμοί, Ομάδες Παραγωγών κλπ) απουσιάζουν παντελώς από τη σύσταση των επιτροπών λαϊκών αγορών. Επισημαίνεται ότι αρκετοί συνεταιριστικοί φορείς διαθέτουν αξιόλογα στελέχη με τα οποία θα μπορούσαν να συμβάλλουν ουσιαστικά στη στελεχώση αυτών των επιτροπών και στην εύρυθμη λειτουργία τους.

Με βάση τα παραπάνω, προτείνεται η εκπροσώπηση των οργανώσεων των παραγωγών στις επιτροπές λαϊκών αγορών της χώρας.

Αντίστοιχα, θα πρέπει να συμμετέχουν και εκπρόσωποι του οργανωμένου εμπορίου της κάθε περιοχής.

Επισημαίνεται επίσης η ανάγκη ουσιαστικής αναβάθμισης των αρμοδιοτήτων και των δυνατοτήτων άμεσης παρέμβασης για την επίλυση προβλημάτων των επιτροπών λαϊκών αγορών, με δεδομένη τη δυναμική της αγοράς και την ανάγκη επείγουσας επίλυσης ζητημάτων που συχνά προκύπτουν.

Άρθρο 30

παρ.1

Ορίζεται πλέον ρητά ότι, οι λαϊκές αγορές λειτουργούν από Δευτέρα έως Σάββατο.

Η διάταξη κρίνεται θετικά

παρ. 2

Δεν επιτρέπεται να αλλοιώνεται ο «χαρακτήρας» της λαϊκής αγοράς, ως προμηθευτή αγροτοδιατροφικών προϊόντων και ότι οι φορείς λειτουργίας λαϊκών αγορών θα πρέπει να «μεριμνούν» για την διαφύλαξη του χαρακτήρα της αγοράς όταν εκδίδουν νέες άδειες.

Πρόκειται για αόριστη διατύπωση της οποίας η καταστρατήγηση από τις τοπικές αρχές δεν διασφαλίζεται.

Άρθρο 31

εδάφιο α

Προβλέπεται ότι η πρόσοψη των πάγκων δεν πρέπει να ξεπερνά τα 6 μέτρα και στην περίπτωση που ένας υπαίθριος μικροπωλητής δεν προσέλθει στη θέση του, οι λοιποί δεν μπορούν να καταλάβουν τον συγκεκριμένο χώρο.

Η διάταξη αυτή κρίνεται θετικά καθώς με σωστό έλεγχο θα βελτιώσει σημαντικά τη λειτουργία της λαϊκής αγοράς και τη χωροθέτηση των πωλητών.

εδάφιο ε

Οι παραγωγοί και οι επαγγελματίες πρέπει να αναρτούν πινακίδα με την αντίστοιχη ένδειξη, ονοματεπώνυμο, τον αριθμό άδειας, αριθμό του μητρώου από το ενιαίο πληροφορικό σύστημα. Ειδικά για τους παραγωγούς, η πινακίδα πρέπει να αναφέρει και τη γεωγραφική περιοχή όπου βρίσκεται η γεωργική εκμετάλλευση.

Η διάταξη κρίνεται θετικά.

Άρθρο 35

Θα πρέπει να προκύπτει ρητά από την διατύπωση του άρθρου ότι ο παραγωγός έχει σαφή προτεραιότητα σε σχέση με την χορήγηση θέσεων έναντι των επαγγελματιών,

προτείνεται δε όλες οι διαθέσιμες θέσεις να καταλαμβάνονται με απόλυτη προτεραιότητα από τους παραγωγούς που έχουν προβεί σε σχετικό αίτημα.

Άρθρο 37

Σύμφωνα με όσα έχουν ειπωθεί στη Γενική Αξιολόγηση, θα πρέπει να υπάρχει επαρκής έλεγχος στις προβλεπόμενες αγορές των καταναλωτών, ώστε να μην επαναληφθούν φαινόμενα αντίστοιχα με αυτά που είχαν παρατηρηθεί στα πρώτα χρόνια της κρίσης (“κίνημα πατάτας” κοκ.) όπου «αγορές» που είχαν διαφημιστεί ως πωλήσεις στους καταναλωτές χωρίς μεσάζοντες, τελικά αποδείχθηκαν καλά οργανωμένα κερδοσκοπικά παζάρια λαθραίων προϊόντων αμφιβόλου ποιότητας, τα οποία διοχετεύονταν στην αγορά χωρίς κανένα παραστατικό, κλονίζοντας περαιτέρω τις εμπορικές επιχειρήσεις αλλά και την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στα τοπικά προϊόντα γης και θάλασσας.

Άρθρο 38

Προτείνεται να επιτρέπεται μόνο μία εμποροπανήγυρη ανά Δήμο/Δημοτική Κοινότητα/Τοπική Κοινότητα το χρόνο. Παράλληλα, οι εμποροπανηγύρεις θα πρέπει και αυτές να πραγματοποιούνται εκτός των ιστορικών και εμπορικών κέντρων των πόλεων και κωμοπόλεων και να διαρκούν το πολύ μέχρι τρεις (3) ημέρες.

Για τις χριστουγεννιάτικες και πασχαλινές αγορές, θα πρέπει στις σχετικές αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων να καθορίζονται ρητά τα προσφερόμενα προϊόντα στις αγορές αυτές, με τήρηση της διάταξης ότι αυτά πρέπει να δικαιολογούν τον χαρακτήρα των ημερών.

Όσον αφορά στις Κυριακάτικες Αγορές, θετική είναι η διάταξη που περιορίζει τις κυριακάτικες αγορές σε μία ανά νομό ή σε δύο, εάν η κάθε μία εξ' αυτών αφορά διαφορετική κατηγορία προϊόντων. Επιπλέον, προτείνεται οι Κυριακάτικες Αγορές να πραγματοποιούνται εκτός των ιστορικών και εμπορικών κέντρων των πόλεων και κωμοπόλεων, σε ελεγχόμενους δημοτικούς χώρους που θα αποτυπώνονται σε σχεδιάγραμμα, το οποίο θα ενσωματώνεται στην πρόταση του Δημοτικού Συμβουλίου προς την Περιφέρεια.

Άρθρο 39

Βάσει όσα έχουν ειπωθεί στη Γενική Αξιολόγηση, θα ήταν προτιμότερο οι υπαίθριες δραστηριότητες με ψυχαγωγικό αντικείμενο να υπόκεινται και αυτές οι κατηγορίες στις γενικές διατάξεις περί υπαιθρίου εμπορίου από τις οποίες εξαιρούνται.

Άρθρο 45

Οι παραγωγοί έργων τέχνης, καλλιτεχνημάτων και χειροτεχνημάτων μπορούν να διαθέτουν αυτά υπαιθρίως, εφόσον εφοδιαστούν με την προβλεπόμενη άδεια από τον Δήμο.

Προτείνεται, να ισχύσουν και για αυτήν τη μορφή υπαιθρίου στάσιμου εμπορίου οι οριζόμενες αποστάσεις του άρθρου 40.

Άρθρο 58

Προβλέπεται η τήρηση εθνικού πληροφοριακού συστήματος που θα περιλαμβάνει τις λαϊκές αγορές όλης της χώρας, μητρώο αδειών υπαιθρίων εμπόρων και μητρώο προστίμων.

Η διάταξη κρίνεται θετικά.

Άρθρο 61

Εδάφιο α.

να διατυπωθεί ως ακολούθως: «...ως επιμελητήρια νοούνται οι αυτοτελείς, ανεξάρτητες, υποχρεωτικές ενώσεις»

Να προστεθεί, δηλαδή, η λέξη ανεξάρτητες που ακολουθεί την μέχρι σήμερα επιμελητηριακή νομοθεσία καθώς είναι ουσιώδης δεδομένης της αυτοτέλειας που απολαμβάνουν στην διοικητική υποδομή και τον προϋπολογισμό, ενώ ο ρόλος και η άσκηση των αρμοδιοτήτων τους δεν υπόκειται στον ιεραρχικό έλεγχο της διοίκησης, υποτασσόμενη απλώς στον κλασικό έλεγχο νομιμότητας.

Άρθρο 63

Να γίνει αναδιάταξη και διόρθωση της αρίθμησης των παραγράφων του εν λόγω άρθρου. Η παράγραφος 1 μένει ως έχει. Ακολουθεί παράγραφος 2 οπού αναφέρεται «*Η χωρική ενότητα δραστηριότητας κάθε επιμελητηρίου εντός της περιφερειακής ενότητας ή των περιφερειακών ενότητων όπου λειτουργεί*». Η παράγραφος 2 περί του

Προεδρικού Διατάγματος ίδρυσης επιμελητηρίου να αναριθμηθεί ως 3 και ακολούθως όλες οι υπόλοιπες να αναριθμηθούν ώστε συνολικά να είναι 8. Στην προ της αναρίθμησης παρ. 3 να απαλειφθεί η λέξη ανάπτυξης στην πρώτη πρόταση και να διαμορφωθεί ως εξής: «Το Προεδρικό Διάταγμα κατάργησης επιμελητηρίου ρυθμίζει όλες...»

Άρθρο 65

παρ. 1

Προτείνεται να διαγραφούν οι λέξεις «κατ' εξουσιοδότηση», δεδομένου ότι πρόκειται για θεσμικά κατοχυρωμένες αρμοδιότητες δημοσίου δικαίου.

παρ. 2β

Στην τελευταία πρόταση να προστεθεί η φράση «ύστερα από γνώμη της ΚΕΕ» και να διαμορφωθεί ως εξής: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Εσωτερικών, ύστερα από γνώμη της ΚΕΕ, ορίζεται η διαδικασία διεξαγωγής του δημοψηφίσματος, η οποία μπορεί να είναι ηλεκτρονική».

παρ. 3 εδάφιο β

Να συμπληρωθεί και διατυπωθεί ως εξής:

«β. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου συνιστούν, είτε αυτοτελώς είτε με άλλους φορείς, εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, οι οποίες δεν υπάγονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως ορίζεται στο άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (Α' 101) με σκοπούς:

αα. την ανάπτυξη τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών,

ββ. τη δια βίου εκπαίδευση και κατάρτιση, συμπεριλαμβανομένων της εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των μελών τους ή και τρίτων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 6, 7 και 8 του ν. 3369/2005 (Α' 171) και των άρθρων 1, 2, 3, 4 και 9 του ν. 3879/2010 (Α' 163),

γγ. την υλοποίηση κάθε μορφής συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων,

δδ. την προαγωγή της επιχειρηματικής καινοτομίας και εξωστρέφειας και

εε. την εκπλήρωση οποιουδήποτε άλλου επιμελητηριακού σκοπού.

Οι δραστηριότητες τέτοιων εταιριών διακρίνονται σαφώς από τις αρμοδιότητες δημοσίου δικαίου που ασκούν οι οργανικές μονάδες των Επιμελητηρίων, **μπορούν όμως, μεταβατικά, να επικουρούν τις οργανικές μονάδες του Επιμελητηρίου αποκλειστικά και μόνο στην περίπτωση που η Διοικητική Επιτροπή του Επιμελητηρίου διαπιστώσει τεκμηριωμένα την αντικειμενική αδυναμία των οικείων οργανικών μονάδων στην παροχή ορισμένων υπηρεσιών στα μέλη του ή στην εκπλήρωση του σκοπού και των αρμοδιοτήτων του Επιμελητηρίου.**

Η σύσταση τέτοιων εταιριών γνωστοποιείται εντός τριών μηνών....»

Η παραπάνω τροποποίηση κρίνεται απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία των επιμελητηρίων και την προσαρμογή τους στο νέο θεσμικό πλαίσιο. Η δε μεταβατική περίοδος μπορεί να καθοριστεί με έκδοση Υπουργικής Απόφασης, ύστερα από γνώμη της ΚΕΕ.

Άρθρο 71

παρ. 5

Προτείνεται να απαλειφθεί. Η απαγόρευση της δυνατότητας επανεκλογής στις αμέσως επόμενες εκλογές λόγω απώλειας του δικαιώματος του εκλογέα ή έκπτωσης από αυτό για οποιαδήποτε λόγο είναι γενική και αόριστη, ενώ δεν τεκμηριώνεται ούτε και από την αιτιολογική έκθεση.

Άρθρο 72

παρ. 2

Να συμπληρωθεί για λόγους πληρότητας ως εξής: «*Νομικά πρόσωπα, μέλη του Επιμελητηρίου, που έχουν καταβάλει τα τέλη τήρησης μερίδας στο Γ.Ε.ΜΗ. μέχρι και το προηγούμενο των εκλογών έτος, θεωρούνται ταμειακώς ενήμερα. Φυσικά πρόσωπα **ή Υποκαταστήματα ημεδαπών επιχειρήσεων,** μέλη του Επιμελητηρίου, που έχουν καταβάλει τα τέλη τήρησης μερίδας Γ.Ε.ΜΗ. ή την ετήσια συνδρομή στο οικείο Επιμελητήριο μέχρι και το προηγούμενο των εκλογών έτος, θεωρούνται ταμειακώς ενήμερα».*

παρ. 4

Να συμπληρωθεί ως εξής: «*Εκλόγιμοι είναι όσοι έχουν τα προσόντα του εκλογέα και διατέλεσαν μέλη Επιμελητηρίου τουλάχιστον για δυο χρόνια, είτε ατομικά είτε ως μέλη προσωπικών εταιριών, ιδιωτικών κεφαλαιουχικών εταιριών, εταιριών περιορισμένης ευθύνης, διοικητικών συμβουλίων ανωνύμων εταιριών ή συνεταιρισμών ή ως εκπρόσωποι υποκαταστημάτων ελληνικών ή αλλοδαπών επιχειρήσεων. Δεν είναι εκλόγιμοι όσοι είναι συνταξιούχοι ή έχουν απολέσει την εμπορική τους ιδιότητα. Αν ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου συνταξιοδοτηθεί από επαγγελματικό ταμείο κατά τη διάρκεια της θητείας του, τότε η θέση του κενώνεται αυτοδικαίως.*»

Η συγκεκριμένη τροποποίηση είναι απαραίτητη για την αποτελεσματικότερη και πιο δημιουργική λειτουργία των επιμελητηρίων.

παρ.5

Να απαλειφθεί καθώς αναφέρεται και στο Άρθρο 71 παρ. 3.

Άρθρο 75

παρ. 1 εδάφιο ε.

Να αντικατασταθεί ως εξής: «*Τα έσοδα που εισπράττονται από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο βάσει των οικείων διατάξεων.*»

Άρθρο 80

παρ. 3

Προτείνεται η καταβολή των αποδοχών των αποσπασμένων σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης υπαλλήλων των Επιμελητηρίων να διενεργείται από το φορέα στον οποίο αποσπώνται.

Η τροποποίηση αυτή κρίνεται απαραίτητη διότι η αρχική διατύπωση, εκτός των άλλων, έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το Άρθρο 68 παρ.12 του Νόμου 3528/2007, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 του Νόμου 4440/2016, όπου ορίζεται ότι «*οι αποδοχές του αποσπασμένου υπαλλήλου καταβάλλονται από την υπηρεσία υποδοχής*».

Άρθρο 100

παρ. 6

Στο Συντονιστικό Κέντρο Εποπτείας Αγοράς και Αντιμετώπισης Παρεμπορίου (ΣΥΚΕΑΑΠ), θα πρέπει να συμμετέχουν και εκπρόσωποι τόσο από την Ελληνική

Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας (Ε.Σ.Ε.Ε.) όσο και από την Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών, Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.). Οι επιχειρήσεις που εκπροσωπούν είναι εκείνες που κυρίως πλήττονται από το παρεμπόριο και κατ' συνέπεια η συνεισφορά τους για την αποτελεσματική καταπολέμηση του παρεμπορίου εντός του ΣΥΚΕΑΑΠ κρίνεται απαραίτητη. Αντίστοιχα, προτείνεται η συμμετοχή και εκπροσώπων των αγροτικών οργανώσεων.